

Noora Hemminki

Uudistuksia ja vanhoja hyviä periaatteita

Edellinen vastaava toimittaja siirtyi muinaisuuteen ja tilalle tuli uusi. Minut voidaan ajoittaa yhtä vanhaksi kuin lehtikin ja luokitella typologisesti samaan sarjaan kuin useat edelliset – suomalainen silmälasipäinen arkeologi. Edeltäjäni pohti pääkirjoituksessa numerossa 4/2017, löytyykö tämän lehden tekoon enää keneltäkään aikaa ja kiinnostusta, kun muut asiat voidaan tutkijan työhön liittyvien paineiden takia kokea tärkeämmiksi kuin tutkimuksen jakaminen suomeksi pienelle yleisölle. Edeltäjäni toivoi, että jatkajaksi löytyy joku, jolla on aikaa ja voimavaroja tehtävään. Minä olen puolestani huomannut, että vaikka täytyisi tehdä väitöskirjaa, seminaariesitelmää ja ainakin viittä eri artikkelia, tartun hanakasti *Muinaistutkijaan* liittyviin tehtäviin. Liekö kyseessä aloittelijan virkaintoisuus, mutta koen, että tämä on tehtävistäni tärkeimpiä. Tutustu uuteen toimituskuntaan sivulla 38!

Kannustaaksemme arkeologeja ja muita tutkijoita jatkossakin kirjoittamaan lehteemme voimme mainostaa, että olemme saaneet vertaisarviointitunnuksen. Ensimmäinen vertaisarvioitu artikkeli käsittelee Kolarin vanhalla markkinapaikalla suoritettua tutkimusta. Voimme miltei kuvitella itsemme markkinoille, kun luulöydöt muuttuvat myyntiartikkeleiksi ja uunin-pohjat markkinatuviksi. Pääsemme myös Venäjälle selvittämään palvoskiven arvoitusta. Toivottavasti tulevat numerot vievät meidät myös mielenkiintoisiin paikkoihin ja haastavat ajatelluamme, joten jakakaa tutkimuksenne!

Kutsumme myös arkeologian opiskelijat sekä lukemaan lehteä että tarjoamaan tekstejä meille. Esimerkiksi opinnäytteiden pohjalta kannattaa laatia artikkeli. Tätä toivoi jo edellinen vastaava toimittaja ja minä jatkan samalla linjalla. Olen itse kokenut *Muinaistutkijan* tärkeäksi aina pääsykokeisiin valmistautumisesta alkaen. Ensin luin lehteä kunnioituksella ja haaveillen, että vielä joskus minäkin olen arkeologi. Myöhemmin alan opiskelijana käytin lehteä uuden oppimiseen ja lehden artikkeleita oli lähteenä gradussa ja muissakin teksteissä. Nyt lopulta saan osallistua lehden tekemiseen. Toivon, että tällainen *Muinaistutkijan* lukijasta sen tekijäksi -tyyli voisi kuulua kaikkien Suomen arkeologioiden kehityskaareen.

Lopuksi haluan esittää toiveen lehtemme muillekin lukijoille. *Muinaistutkija* on siitä mainio, että vaikka se on suhteellisen pienen ammattiryhmän ammattilehti, sitä voi lukea myös vain rakkaudesta muinaisuuteen. Sinä, joka luet tätä lehteä em. syystä, lähetä palautetta meille ja kerro, mitkä asiat sinua kiinnostavat. Haluamme ottaa huomioon myös yleisön mielenkiinnon kohteet.